

Sarna. Consells

Què és la sarna?

La sarna (també anomenada escabiosi) és una malaltia contagiosa de la pell produïda per un àcar (*Sarcoptes scabiei*), que s'encomana entre persones. Dies o setmanes després de contagiar-se, comença una picor molt intensa, més forta a la nit, que no respon als tractaments habituals contra la picor. És molt freqüent que s'encomani a la parella i a diferents membres de la família convivint sota el mateix sostre.

A qui afecta? Com s'agafa?

La sarna pot afectar a persones de qualsevol edat, raça o classe social. S'enganxa per contacte directe prolongat pell amb pell, o al compartir roba de llit, de bany o de vestir contaminada. També és freqüent a institucions on viu molta gent en poc espai (albergs, residències d'avis, presons, centres socio-sanitaris)

Tenir sarna no indica necessàriament manca d'higiene. Qualsevol persona pot agafar una sarna malgrat tenir uns bons hàbits higiènics, si té contacte continuat amb una persona o element infestat.

Contràriament al què molta gent pensa, els àcars de la sarna no salten ni volen. Cal un contacte íntim amb una persona o roba contaminada per enganxar el paràsit. Aquest és el motiu pel qual és molt difícil contagiar-se només pel fet de donar-se la mà, abraçar-se un moment, passejar, dinar junts, etc.

Els animals no poden contagiar la sarna. És una infestació exclusiva dels humans.

Quins símptomes dóna?

Inicialment no dóna cap símptoma. Després d'unes setmanes del contagi (habitualment de 2-6 setmanes), la pell reacciona als paràsits produint una reacció al·lèrgica, amb una picor intensa i generalitzada, més intensa a la nit i que pot dificultar la son.

Com es diagnostica?

Qualsevol individu amb picor intensa, generalitzada, que empitjora a la nit, i sense cap malaltia prèvia que justifiqui la picor, ha de ser explorat per descartar una sarna.

Les primeres setmanes pot ser difícil arribar a un diagnòstic, donat que els paràsits no es veuen a simple vista (a diferència dels polls). En aquestes fases inicials, només es veuen signes de gratat.

Quan la infestació evoluciona, poden aparèixer erupcions a zones típiques que fan més fàcil el diagnòstic: mans i canells, natges, genitals, mugrons, i zones molt tapades com la banda del cinturó o pantaló. En alguns casos també apareixen bonys vermells a genitals o aixelles, molt típics de la sarna. En nens molt petits, la granellada sol ser generalitzada, amb gratat i irritabilitat, i lesions típiques a palmells i plantes.

Els dermatòlegs poden fer un diagnòstic més fiable gràcies a les noves lupes d'observació (dermatoscòpis). Mitjançant aquests estris, es poden veure a la pell figures que corresponen a l'àcar.

Sarna. Consells

En algun cas, el dermatòleg pot necessitar agafar una petita mostra superficial de pell, mitjançant un vidre petit o una fulla de bisturí, per intentar caçar el paràsit i observar-lo en un microscopi. Aquesta tècnica és indolora. Recordi que no hi ha cap prova analítica que serveixi per diagnosticar una sarna.

Com es tracta?

Hi ha diversos tractaments per acabar amb la sarna, tant per via tòpica (cremes) com via oral.

Per eficàcia i seguretat, el tractament amb crema es considera el més indicat. Hi ha diferents productes. Habitualment es fa servir la crema de permetrina al 5%, que s'aplica només dos vegades, separades l'una de l'altra uns 7 dies. Es pot fer servir tant en embarassades com en nadons a partir d'un mes de vida.

Es recomana que tothom que convisqui al mateix domicili faci el tractament, tingui o no tingui picor. Això també inclou aquelles persones amb qui el pacient hagi tingut relacions sexuals recentment. De no fer-ho així, al cap d'un temps d'incubació poden sorgir altres persones infestades dins del nucli familiar.

La crema s'aplica abans d'anar a dormir, després d'una dutxa ràpida. Cal posar-la a tot el cos, des del coll fins als peus, insistint entre els dits, sota les ungles, als plecs (engonals, axelles, entre les natges), genitals... A tot arreu menys a la cara i cuir cabellut (en nens petits també s'ha d'aplicar en aquestes zones, evitant el nas, la boca, i els ulls i parpelles). Es recomana tallar-se bé les ungles per evitar que pugui quedar algun paràsit a sota. Al matí caldrà dutxar-se i aplicar una loció hidratant qualsevol. Aquest tractament caldrà repetir-lo una altra vegada més, al cap d'una setmana de la primera aplicació.

A més, el seu metge li pot prescriure cremes amb corticoides o antihistamínics orals per alleujar-li el picor mentre fa efecte el tractament contra el paràsit i es resolgui la reacció al·lèrgica a la pell, cosa que pot trigar unes setmanes. En algun cas poden ser necessaris antibiòtics en crema o via oral si per culpa del gratat, apareix alguna ferida infectada.

Quines altres mesures són necessàries per eliminar qualsevol àcar que pugui quedar a les tapisseries, tovalloles, roba de llit o de vestir, coixins, peluixos, etc.? Recordi que no és necessari tractar cap roba que no hagi fet servir en els últims 7-10 dies i no hagi estat en contacte directe amb la seva roba usada recentment. Tots aquells elements que es puguin rentar amb aigua calenta (60°C), es rentaran així. També es recomana assecat en assecadora a alta temperatura. Aquelles peces que no es puguin tractar així, es guardaran en bosses de plàstic ben tancades durant una setmana. Si té moquetes, catifes o tapisseries que no es poden extreure, aspiri-les bé. Tingui en compte que el paràsit precisa de l'ésser humà per menjar i sobreviure. Qualsevol paràsit que no pugui alimentar-se de la pell humana durant 2-3 dies, morirà.

Si té mascotes, recordi que no cal tractar-les. Els animals no s'infecten mai de la sarna humana.

.....

Segueixi les recomanacions del seu dermatòleg

www.drherrero.cat